ਐਮ/ਐਸ ਏਪੈਕਸ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਲਾਰਜ ਟੈਕਸ ਪੇਅਰ ਯੂਨਿਟ- II

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1554)

ਫਰਵਰੀ 22, 2022

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਐਸ.37(1), ਵਿਆਖਿਆ 1 – ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.37(1) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧ (ਹੁਣ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2002 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ 14.12.2009 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ 'ਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ), ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ, ਯਾਤਰਾ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਮਿਹਮਾਨਨਵਾਜ਼ੀ, ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੌਦਰਿਕ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ – 01/08/2012 ਨੂੰ, ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਰਕੁਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਮੁਫਤ ਵਸਤੂਆਂ") ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਐਸ.37(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭ ਦੀ ਅਰਜੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 'ਅਪਰਾਧ' ਜਾਂ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ' ਹੈ – ਜਦੋਂ ਮੁਫਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ (ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਾਬੰਦੀ ਤੱਕ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ), ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਫਤ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ) ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ – ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਸਿਸਟ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਵਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਦੀ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਅਸੈਸੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ – ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁਆਸੀ-ਫਿਡੂਸ਼ੀਅਰੀ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੈ ਐਮ/ਐਸ ਏਪੈਕਸ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਲਾਰਜ ਟੈਕਸਪੇਅਰ ਯੂਨਿਟ-ਦੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਣਿਪੁਲੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੌਨੇ

ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਫਰਿੱਜ ਅਤੇ ਐਲ.ਸੀ.ਡੀ. ਟੀ.ਵੀ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ - ਇਹ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਫਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਵਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਜਨਤਕ ਬੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਚੱਕਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ, ਸਾਰੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ 14.12.2009 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸਨ - ਇਸ ਲਈ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ: ਟੈਕਸਿੰਗ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਟੈਕਸਿੰਗ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961।

ਜਮਾਲ ਉੱਦੀਨ ਅਹਮਦ ਬਨਾਮ ਅਬੂ ਸਾਲੇਹ ਨਜਮੁੱਦੀਨ & ਅਨੁਸਾਰ (2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 257 : [2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 473 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਪਟੀ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ 8(2) ਮੁੰਬਈ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐੱਚ.ਐੱਲ ਫਾਰਮਾ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ 20 ਆਈ.ਟੀ.ਏ ਨੰ. 4605/ਮੰਮ/2014, ਮਿਤੀ 12.01.2017; ਮੈਕਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪੀਤਮਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 485/2008 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 18.07.2017 ਨੂੰ ਹੋਇਆ; ਅਧਿਕਤਮ ਹਸਪਤਾਲ ਪੀਤਮਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 1334/2014/ਆਈਐਲਆਰ (2014) 1 ਦਿੱਲੀ 620, ਮਿਤੀ 10.01.2014; ਡਾ. ਅਨਿਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਐਡੀ. ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 485/2008, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ 18.07.2017 ਨੂੰ; ਬਰਜਰ ਪੇਂਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (2004) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 42 : [2004] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 502; ਸਾਊਥ ਇੰਡੀਆ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 2011/2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9606 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 692, ਮਿਤੀ 09.09.2021; ਟੀ.ਏ. ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਭੋਪਾਲ (2007) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 759 : [2006] 10 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 311; ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੇਮਚੰਦ ਮੋਤੀਲਾਲ ਜੈਨ 2011 (4) ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ 691; ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਆਰ.ਐਮ.ਬੀ ਡੇਅਰੀ ਫਾਰਮਿੰਗ (ਪੀ.) ਲਿਮਟਿਡ, (2018) ਦਾ 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 239 : [2017] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 1118; ਕੰਵਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੱਕੜ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 158 : [2011] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 895; ਪੀ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸੀਬੀਆਈ/ਐਸਪੀਈ) (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 626 : [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 870; ਬਿਹਾਰੀਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ (1996) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 443 : [1995] 5 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 285; ਮੈਡੀ ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀਆਈਟੀ (1998) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 95 : [1997] 6 ਸਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 67; ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ ਬਨਾਮ ਪੰ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਰਮਾ

ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 1999 ਦਾ 27 ਨੰਬਰ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਐਚ.ਸੀ ਮਿਤੀ 21.02.2008 (31); ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ. (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ 1994 ਸਪਲਾਈ (2) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 296; ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (1995) ਸਪਲਾਈ (5) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 285; ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 282; ਜੀ.ਟੀ. ਗਿਰੀਸ਼ ਬਨਾਮ ਵਾਈ. ਸੁਬਾ ਰਾਜੂ (ਡੀ) ਐਲ. ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 60; ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕੈਪ ਸਕੈਨ ਅਤੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਸੈਂਟਰ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ (2012) 344 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 476 (ਪੀ.ਐਂਡ.ਐਚ.ਸੀ); ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀ (ਐੱਸ.ਐੱਸ.ਆਈ) ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸ (2013) 353 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 388 (ਐਚ ਪੀ ਐਚ ਸੀ) - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2004] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 502 ਪੈਰਾ 6 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2006] 10 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 311 ਪੈਰਾ 7 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2017] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1118 ਪੈਰਾ 10 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2011] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 895 ਪੈਰਾ 12 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 870 ਪੈਰਾ 23 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 473 ਪੈਰਾ 26 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

[1995] 5 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 285 ਪੈਰਾ 30 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1997] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 67 ਪੈਰਾ 33 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1994] ਸੁਪਲ 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 296 ਪੈਰਾ 35 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1995] ਸੁਪਲ 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 285 ਪੈਰਾ 35 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1979] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 282 ਪੈਰਾ 35 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1554 2022।

ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 723 ਦੇ 2018 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 18.03.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਐਮ/ਐਸ ਏਪੈਕਸ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਲਾਰਜ ਟੈਕਸਪੇਅਰ ਯੂਨਿਟ-ਦੋ

ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਵੱਡੇ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਟੀ. ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਨਾਥਨ, ਐਮ. ਪੀ. ਦੇਵਨਾਥ, ਏ. ਵਿਵੇਕ ਪਾਂਡੇ, ਮਿਸ ਹਰਸ਼ਪ੍ਰੀਥਾ ਸ੍ਰੀਧਰਨ, ਈਸ਼ਾਨ ਚਕਰਬਰਤੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੰਜੇ ਜੈਨ, ਏਐਸਜੀ, ਮਿਸ ਰਸ਼ਮੀ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਸੌਰਭ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਦੀਪਕ ਗੋਏਲ, ਸੁਘੋਸ਼ ਸੁਬਰਮਣਯਮ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਥੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "ਏਪੈਕਸ") ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਥੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "ਆਈਟੀਏਟੀ") ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਾਂ) (ਇਥੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "ਸੀਆਈਟੀ(ਏ)") ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਸੀਆਈਟੀ(ਏ) ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਏਪੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ 'ਵਪਾਰਕ ਖਰਚ' ਵਜੋਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

2. ਤੱਥਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: 01.08.2012 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਬੋਰਡ (ਇਥੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "ਸੀਬੀਡੀਟੀ") ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ' ਜਿਸ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ (ਭਾਵ, "ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ") ਦੀ ਵਿਤਰਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦੀ 'ਵਿਆਖਿਆ 1' ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਭ ਦੀ ਅਰਜੀ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ 'ਅਪਰਾਧ' ਜਾਂ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ' ਹੈ।

3. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 22.11.2012 ਨੂੰ, ਏਪੈਕਸ ਨੂੰ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 142(1) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਿਹਤ ਸੁਪਲੀਮੈਂਟ 'ਜ਼ਿੰਕੋਵਿਟ' ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨਨਵਾਜ਼ੀ, ਕਾਨਫਰੰਸ ਫੀਸਾਂ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਐਲਸੀਡੀ ਟੀਵੀਜ਼, ਫਰਿੱਜ, ਲੈਪਟਾਪਸ, ਆਦਿ ਦੇਣ ਵੱਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ₹ 4,72,19,159/- ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਏਪੈਕਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜੋੜਿਆ

ਜਾਵੇ।

4. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਹੇਠਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 (ਹੁਣ ਏ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ* ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 2002 (ਇਥੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, "2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼") ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 14.12.2009 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਕਦ ਜਾਂ ਨਾਨੈਟਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ ਤੋਹਫੇ, ਯਾਤਰਾ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਮਹਿਮਾਨਨਵਾਜ਼ੀ, ਤਨਖਾਹਾਂ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦੀ **ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਕਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ** ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ, 'ਨਿੰਦਾ' ਤੋਂ ₹ 5,000/- ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ।8 ਇਸ ਲਈ, 14.12.2009 ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹਾ 2010-11 ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਪੈਕਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਪੈਕਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ

5. ਐਪੈਕਸ ਲਈ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 2002 ਦੇ ਸੋਧੇ ਨਿਯਮ ਐਪੈਕਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਨ੍ਹਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸਮਾਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੋਕ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਐਪੈਕਸ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਫਤਬੀਆਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀਕਰਣ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

6. ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ 2002 ਦੇ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀਆਂ, ਭਾਵ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਕਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪੀਤਾਮਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ9 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਮੈਕਸ ਹਸਪਤਾਲ") ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ.") ਨੂੰ ਅਪੀਲੰਤ ਹਸਪਤਾਲ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਾ. ਅਨਿਲ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਅਦਿਲੀ. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ10 **ਵਿੱਚ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲੰਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ:**

"ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਡੀਕਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"

ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸਵ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

7. ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ 'ਕਿਸਮ' 'ਤੇ ਕਰ ਲਾਭ ਨਾਕਾਰਨ ਲਈ ਰਾਜਸਵ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਟੀ.ਏ. ਕੁਰੇਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਭੋਪਾਲ1 (ਇਥੇ, "ਟੀ.ਏ. ਕੁਰੇਸ਼ੀ") ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈਰੋਇਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ:

"ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੈਤਿਕ ਪਹੁੰਚ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਹੈਰੋਇਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਨੈਤਿਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਜ਼ੀਟਿਵਿਸਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਬੈਂਥਮ ਅਤੇ ਆਸਟਿਨ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।"

8. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਖੇਮਚੰਦ ਮੋਤੀਲਾਲ ਜੈਨ , ਮੱਧ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਗਵਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰਚਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿ:

"ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫਿਰੌਤੀ ਲਈ ਅਗਵਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਲਈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਫਿਰੌਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਫਿਰੌਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਸੁਖਨੰਦਨ ਜੈਨ ਲਗਭਗ 20 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ 20 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈ ਜਾ ਸਕੀ ਜੋ ਫਿਰੌਤੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਦੀ ਹੋਵੇ। ਜਿਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸੁਖਨੰਦਨ ਜੈਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦੌਰਾ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੇ ਟੇਂਡੂ ਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਉਹ ਵਪਾਰਕ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।"

9. ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਤੀ (ਨੰਬਰ 2) ਬਿੱਲ, 1998 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 37(1) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਆਗਮਨ "ਰੱਖਿਆ ਪੈਸਾ, ਜਬਰੀ ਵਸੂਲੀ, ਹਫਤਾ, ਰਿਸ਼ਵਤਾਂ, ਆਦਿ." ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੋਵੇਗਾ,4 ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੇਵਲ ਉਹ 'ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ' ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ 'ਅਪਰਾਧ' ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਾਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ 'ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ' ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ – ਲੋਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ।

10. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 01.08.2012 ਨੇ 2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਯਾਨੀ ਫਾਰਮਾਸਿਉਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਸਰਕੂਲਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਕੇਵਲ 'ਅਗਾਊਂਤਾਂ', ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ 'ਪਿੱਛੋਕੜ' ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 01.08.2012 ਤੋਂ, ਅਤੇ 2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 14.12.2009 ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਬਾਅ ਵਾਲੇ ਸਰਕੂਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਗਾਊਂਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।15

ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ

11. ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੇ ਜੈਨ, ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਾਲੀਸੀਟਰ ਜਨਰਲ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫਾਰਮਾਸਿਉਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਫ੍ਰੀਬੀਜ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ 'ਅਪਰਾਧ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 37(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ" ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਐਪੈਕਸ ਨੂੰ 'ਸਜ਼ਾ' ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਸਨੂੰ ਵੰਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੁਫਤ ਫ੍ਰੀਬੀਜ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

12. ਹੋਰ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ. ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਮਹਿੰਗੀ ਬ੍ਰਾਂਡਿਡ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਸਰਦਾਰ ਜਨਰਿਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾਸੀ ਮੁਫਤ ਫ੍ਰੀਬੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾਅਫਜ਼ਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਨਾ ਕੇਵਲ 2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ, ਪਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ") ਤੋਂ ਵੀ। ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ

ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.") ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਮੌਜੂਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਐਪੈਕਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਪੋਸ਼ਣ ਸਿਹਤ ਸੰਪੂਰਕ 'ਜ਼ਿੰਕੋਵਰ' ਦੀ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਹਫੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਿਮਾਨਨਵਾਜ਼ੀ, ਕਾਨਫਰੰਸ ਫੀਸਾਂ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਐਲ.ਸੀ.ਡੀ. ਟੀ.ਵੀ., ਫਰਿੱਜ, ਲੈਪਟਾਪ, ਆਦਿ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 2002 ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੇਵਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਗਲਤੀ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੂਚੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਮਹਿੰਗੀ ਬ੍ਰਾਂਡਿਡ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਜੋਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਜਨ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਪਿਆ, ਜੋ ਕਿ 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਕੈਪ ਸਕੈਨ ਅਤੇ ਡਾਇਗਨੋਸਟਿਕ ਸੈਂਟਰ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ.,1 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਦਾਨ ਕੇਂਦਰ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਾਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਪਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਰਿਣਾਮ ਹੋਣ."

***

"ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਖਰਾਬ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿੱਜੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾਫਜ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਜਨ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿੱਤ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

***

ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 (ਇਥੇ, "ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਅਧਿਨਿਯਮ") ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਲਈ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

15. ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਭਾਰਤੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਉਦਯੋਗ ਕਾਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ (ਐਸ.ਐਸ.ਆਈ.) ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸ ਬੋਰਡ" (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਕਾਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ"), ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ:

"ਇਹ ਨਿਯਮਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਿਯਮਨ ਹੈ ਜੋ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਲਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਰਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਾਂਡਿਡ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 01.08.2012 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਸਰਕੁਲਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਰਦਾਤਾ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਖਰਚਾ 2002 ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੋਹਨ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕੁਲਰ ਖੁਦ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖਰਚਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕੁਲਰ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਰਕੁਲਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦਾਤਾ ਲਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਾਯ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕੁਲਰ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕੁਲਰ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 4 ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਗਏ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਵੀ 'ਵਪਾਰਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਵਜੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਰਦਾਤਾ ਉੱਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਕਿ ਖਰਚਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ".

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

16. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਐਪੈਕਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਵ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਜੋ ਕਿ ₹4,721,159/- 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਚੂਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣ ਪੜ੍ਹਾਈ 'ਤੇ, ਐਪੈਕਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼

17. ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਜੋੜਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਧਾਰਾ 37, ਆਮ.—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ (ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਤੋਂ 36 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ), ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-

[ਵਿਆਖਿਆ 1].—ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਖਰਚਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।]

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਧਾਰਾ 37 ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਰਚਾ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 30-36 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੂੰਜੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਮਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ 1, ਜੋ ਕਿ 1998 ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਅਸਰ ਨਾਲ 01.04.1962 ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, "ਕੋਈ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਐਮ/ਐਸ ਐਪੈਕਸ ਲੈਬੋਰੇਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਾਰਜ ਟੈਕਸ ਪੇਅਰ ਯੂਨਿਟ-III ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ] ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ" ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 238 'ਅਪਰਾਧ' ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਚੂਕ ਨੂੰ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਇਸ ਨੂੰ "ਇਸ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 'ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ' ਨੂੰ "ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ"। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ/ਮਨਾਹੀ ਹਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹਨ।

18. 2002 ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 6.8. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"6.8. ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸੰਹਿਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ:

6.8.1 ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ, ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ:-

(a) ਤੋਹਫ਼ੇ: ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਲੋਕ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦੇ।

(b) ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ: ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਤਰਾ ਸਹੂਲਤ, ਰੇਲ, ਸੜਕ, ਹਵਾਈ, ਜਹਾਜ਼, ਕਰੂਜ਼ ਟਿਕਟਾਂ ਸਮੇਤ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ, ਆਦਿ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ, ਸੈਮੀਨਾਰ, ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ, ਸੀ.ਐਮ.ਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਆਦਿ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ।]

(c) ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ: ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਟਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ।

(d) ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਦਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟਸ: ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੁਦਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਖੋਜ, ਅਧਿਐਨ ਆਦਿ ਲਈ ਫੰਡਿੰਗ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ / ਨਿਯਮ / ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ: ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਖਿਲਾਫ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸੇ ਦੇ ਮੌਦਰਿਕ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ।

19. ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 01.08.2012 ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1. ਬੋਰਡ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ

ਵੱਲੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ (ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ) ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਕੌਂਸਲ) ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਨਿਯਾਮਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ।

2. ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002 (ਨਿਯਮ) ਨੂੰ 10-12-2009 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੋਹਫੇ, ਯਾਤਰਾ ਸੁਵਿਧਾ, ਮਿਹਮਾਨਨਵਾਜੀ, ਨਕਦ ਜਾਂ ਮੌਦਰਿਕ ਅਨੁਦਾਨ ਨੂੰ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ।

3. ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜਸਵ ਖਰਚੇ (ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ 30 ਤੋਂ 36 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ) ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਖਰਚਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਖਰਚਾ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਯਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002 ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਖਰਚਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਖੇਤਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

4. ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਘਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਗਏ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਘਾਂ ਦੇ ਆਕਲਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਤੇ, 2002 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 6.8 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਅਸਰਦਾਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 14.12.2009 ਤੋਂ।

20. 'ਲੜ ਸੀਆਈਟੀ ਡੀਆਰ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਲਿਆਂਦਿਆਂ ਜੋ ਕਿ ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 01.08.2012 ਦੇ ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਸਰਕੂਲਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ 'ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 2002' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਮਸੀਆਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਟੈਕਸ ਲਾਅ ਜਾਂ ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਕੌਂਸਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਰ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ' ਦੁਆਰਾ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ। ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ 'ਸਮਕਾਲੀਨ ਵਿਆਖਿਆ' ਵਾਂਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਮਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਡਚਣ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਕੂਲਰ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਜੋ ਬੋਝ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਡਚਣ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪਿੱਛੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਪਿੱਛੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੋਝ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਰਕੂਲਰ ਕੇਵਲ ਅੱਗੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਨੇ 'ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 2002' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਪਿੱਛੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹੀ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ., ਮੁੰਬਈ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਆਰ.ਵਾਈ. 2010-11 ਅਤੇ 2011-12 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1.8.2012 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

21. ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਫਾਰਮਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਕਪਤਾਨ ਸਕੈਨ ਅਤੇ ਕਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਥੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੂਹਿਕ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ-ਦਰ-ਮਾਮਲਾ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ। ਰਾਜਾਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ.ਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਪੀ.ਐਚ.ਐਲ. ਫਾਰਮਾ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

22. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 37(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਦੀ ਇਕ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1998 ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ "ਰੱਖਿਆ ਪੈਸਾ, ਜਬਰ-ਵਸੂਲੀ, ਹਫਤਾ, ਰਿਸ਼ਵਤਾਂ, ਆਦਿ" ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਪਸੋ ਫੈਕਟੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ. (ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ) ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ) ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਣਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

23. ਅਜਿਹੇ ਦੀ ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲਾ ਸੁਝਾਅ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਵੀ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਸੀਬੀਆਈ/ਐਸਪੀਈ) 21. 2018 ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ ਪੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ- ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"145. ਮਿਸਟਰ ਰਾਓ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦ 105(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ-ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ-ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਚਛੇਦ 105(2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੇ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਸਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਲਈ ਇਕ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਕ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨੇ, ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਾਲ, ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 105(2) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਸਾਜਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

147. ਸ੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ, ਜਿੱਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੋਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

150. ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਓ ਸਹੀ ਹੈ, ਦੋ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ: ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਅਪਮਾਨ; ਦੂਜਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਦ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਲਵੇਗਾ ਉਹ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਦਾ. ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ- ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੰਸਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਾਨੂੰਨ.

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

24. ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਐਪੈਕਸ ਦਾ ਤਰਕ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ - ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 37(1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਜੇ 2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(1) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 19562 ਦੀ ਧਾਰਾ 2ਏ ਦਾ ਸਮਾਵੇਸ਼ (ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾ ਹੋਣ), ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਮਂਜ਼ੂਰ ਹਨ।

26. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਮਾਲ ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਨਾਮ ਅਬੂ ਸਾਲੇਹ ਨਜਮੁਦੀਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਦ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦਾ ਘੇਰਾ ਸੀ ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

"ਸਤਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ; ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ'," ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ (ਅੱਠਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ 2001, ਪੰਨਾ 333, 334) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਤਤਾ ਅਕਸਰ ਇਸ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਸਤਤਾ ਦੇ

ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਡੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਹੋਣ, ਕਿ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਉਸ ਮੂਲ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਉਸ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਤਤਾ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ" ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੰਟ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਤਪਾਦਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ 1973 ਤਹਿਤ ਭਟਕਣਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਭਰਤੂ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅੰਤਰਿਮ ਭਰਤੂ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ; ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ 'ਹੱਟਸ' ਜਾਂ ਮੇਲਿਆਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਦਿਨ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ; ਗੰਨੇ ਦੇ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਗਰ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੰਨਾ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੀਮਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਘਟਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਜੋ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੂੰ ਘਟਨਾਤਮਕ ਜਾਂ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

***

ਹਰਬਰਟ ਬਰੂਮ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਮ ਲੀਗਲ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ—"ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਪਹਿਲੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਵੱਲ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।" ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਿਦਾਂਤ ਅਕਸਰ ਜੋ ਮੈਕਸਿਮਜ਼ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰਕ, ਜਨਤਕ ਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੁਝਾਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਸਾਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਘਟਾਉਣ। ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹਨ; ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਨਵੀਨਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਜਾਂ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਨੰਜਲ ਬਨਾਮ ਕਲਾਵਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਓਰਸ," ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

"ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਮਿਸਾਲਾਂ ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁੱਖੀ ਤਰਕ, ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ, ਸਾਂਝੀ ਅਕਲ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਦੇ ਹਨ।"

27. ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜੜਦੀ ਹੈ (ਐਕਸ ਡੋਲੋ ਮਾਲੋ ਨੋਨ ਓਰੀਤੁਰ ਐਕਟੀਓ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਸੁਸੰਗਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਡਾਕਟਰ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਸਿਸਟ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਅਤੇ

ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਲਾਭ ਦੀ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸੈਸੀ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੇਵਲ ਇਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ।

28. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁਆਸੀ-ਫਿਡੂਸ਼ੀਅਰੀ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇ– ਅਜਿਹਾ ਡਾਕਟਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਿਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਚ ਦੁਆਰਾ ਮੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਫਰਿੱਜ ਅਤੇ ਐਲ.ਸੀ.ਡੀ. ਟੀ.ਵੀ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੀ ਫੰਡਿੰਗ ਤੱਕ। ਇਹ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮੁਫਤ" ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ – ਅਜਿਹੇ ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਜਨਤਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਚੱਕਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ ਕੁਓ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਦਵਾਈ ਲਿਖਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਲਿਆਣ 'ਤੇ ਸੰਸਦੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ:

"ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਡ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਸੰਬਰ 2009 ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ, ਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਉਦਯੋਗ, ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਰਮਾ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੌਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪਾਂਸਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਰਗੇ ਉੱਚ ਕੀਮਤੀ ਤੋਹਫੇ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕੰਡੀਸ਼ਨਰ, ਕਾਰਾਂ, ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਸਿਸਟਮ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੇਨਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੋ ਫਿਰ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੱਕ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖ਼ਬਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਰੀਮਾ ਨਾਗਾਰਾਜਨ ਦੁਆਰਾ 1 ਜੁਲਾਈ 2010 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ ਕੋਡ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਉਦਾਹਰਨਾਂ। ਕਮੇਟੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ 'ਤੇ. ਕਿਉਂਕਿ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ ਦਾ ਡਰੱਗ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਡੀ.ਸੀ.ਜੀ.ਆਈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜੋ ਦਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਐਮ.ਸੀ.ਆਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਿਰਮਾਣ ਲਾਇਸੰਸ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜੂਰੀ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਯੂ.ਐਸ. ਦੇ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਮਾਨਵ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਸਕੱਤਰ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਡੀਕੇਅਰ ਪਾਰਟ ਡੀ ਵਿੱਚ ਮਲਟੀਪਲ ਸੋਰਸ ਬ੍ਰਾਂਡ ਡਰੱਗਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਨਰਿਕ ਬਦਲਾਅ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਬਚਤ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਮਿਤੀ 23.07.2018)." ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੰਡੇ ਗਏ 20 ਅਜੀਬ (ਬਾਹਰ 600 ਦਵਾਈਆਂ ਜੋ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ) ਬ੍ਰਾਂਡ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਨਰਿਕ ਬਦਲਾਅ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਸੀ:

"ਲਾਭਾਰਥੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਨਰਿਕ ਬਰਾਬਰ ਦਵਾਈਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੇਬ ਖਰਚ ਵਿੱਚੋਂ $600 ਮਿਲੀਅਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਖਰਚੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ 20 ਮਲਟੀਪਲ ਸੋਰਸ ਬ੍ਰਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੱਧ ਕੀਮਤਾਂ 'ਤੇ ਜਨਰਿਕ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਲਾਭਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ $1.8 ਬਿਲੀਅਨ ਦੀ ਬਚਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਪਬਲਿਕਾ (ਇੱਕ ਸ੍ਵੈਚਛਿਕ, ਗੈਰ-ਲਾਭਕਾਰੀ ਨਿਊਜ਼ਰੂਮ ਜੋ ਜਾਂਚੀ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਛਲੀ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ "ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਡਾਲਰ: ਹੁਣ ਸਬੂਤ ਹੈ: ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਕਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ-ਨਾਮ ਦਵਾਈਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ" (ਮਿਤੀ 17.03.2016) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

"...ਜੋ ਡਾਕਟਰ ਮੈਡੀਕਲ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਵਾਈਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਔਸਤਨ, ਉਹ ਉੱਤਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ-ਨਾਮ ਦਵਾਈਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।"

ਡਾਟਾ ਹੁਣ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਪੇਮੈਂਟ ਸਨਸ਼ਾਈਨ ਐਕਟ, 2010 ਭਾਵ, ਦੀ ਧਾਰਾ 6002 ਕਿਫਾਇਤੀ ਦੇਖਭਾਲ ਐਕਟ, 2010। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੈਡੀਕੇਅਰ, ਮੈਡੀਕੇਡ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਉਪਕਰਣ, ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਪਲਾਈ, ਜਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਿਹਤ ਬੀਮਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਕੇਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕੇਅਰ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕੇਡ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ "ਮੁੱਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ"। ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਆਮ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁੱਲ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੋਜਨ, ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਫੀਸ. ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੀਕਰ ਫੀਸਾਂ, ਯਾਤਰਾ, ਤੋਹਫ਼ੇ, ਸਨਮਾਨ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਯੋਗਦਾਨ, ਸਿੱਖਿਆ, ਅਨੁਦਾਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਅਨੁਦਾਨ, ਆਦਿ।

29. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਖੰਤੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਕੈਪ ਸਕੈਨ) ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਕਨਫੈਡਰੇਸ਼ਨ) (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੁਫਤ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲਾਭ ਭੱਤੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨੀਤੀ ਮੁੱਦਾ। ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੋਹਫ਼ੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ/ ਪੇਸ਼ਾਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਫਤ ਮਿਲਣਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ, 1956 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ (ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਆਚਰਣ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ) ਨਿਯਮ, 2002, ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਅਨੈਤਿਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

30. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਾਂਹ - ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਿਆਏਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮਖੌਲ ਵਿੱਚ , ਏ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਐਕਟ, 1947 ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਲਾਭ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੌਤੀ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ, **ਫੇਰਾ** ਦੇ ਦੰਡ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

31. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਜੋ ਨੁਸਖੇ ਦੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮੁਫਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, 1872 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੈਪ ਸਕੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ)। ਧਾਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"23. ਕਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਨਹੀਂ।—ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਜਬ ਤੱਕ—

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

ਇਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇ; ਜਾਂ

ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ; ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਖਾਲੀ ਹੈ।

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

32. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਐਪੈਕਸ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਧਾਰਨਾਤਮਕ ਨੈਤਿਕ/ਨੈਤਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਪੈਕਸ ਨੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਟੀ. ਓਮਰੇਸਵਰੀ (ਸੁਪਰਾ), ਐਮ/ਐਸ ਕੇ.ਐਮ. ਜੈਨ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬਨਾਮ ਪੀਯੂਸ਼ਵਾਨੀਅਥ ਸ਼ਰਮਾਜੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਟੀ.ਏ. ਔਰੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ 'ਘਾਟੇ' ਦਾ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਵਪਾਰਕ 'ਖਰਚੇ' ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਮ/ਐਸ ਕੇ.ਐਮ. ਜੈਨ, ਕਰਦਾਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਪਹਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫਿਰੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਬੇਬਸ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਰਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛੁਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। **ਪੰ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸ਼ਰਮਾ** ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਆਫ ਦ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨਿੱਜੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

"ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।"

***

"ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਦਵਾਈਆਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਵਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ "ਵਪਾਰਕ ਖਰਚ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

2002 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਨਿੱਜੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ 14.12.2009 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

33. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਰਮਾਸਿਊਟੀਕਲ ਕੰਪਨੀਆਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਆਦਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ" ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 37(1) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ

—ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ —ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੀਆਂ ਮਨਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਣਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ. (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ.1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"ਜਦੋਂ ਕਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਭੇਦਭਾਵਪੂਰਣ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਯਾਂਤਰਿਕ ਕਸਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਜਸਟਿਸ ਓਲਿਵਰ ਵੈਂਡੇਲ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ:

“ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਣਬਦਲ; ਇਹ ਇੱਕ ਜੀਵਿਤ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਖਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”2

ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਪਛਾਣੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਕਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।

34. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਦੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ: ਇੱਕ ਹੈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੋ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਅਰਥ; ਦੂਸਰਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਉਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾ ਠੰਡਾ ਪੱਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਰਥ

ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਭਿਆਸੀ ਹਨ ਵਿਚ ਉਲਝਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਲਿਖੇ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਆਦਿ। ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸ, ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ (ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਬਾਸੀ ਬਣ.

35. ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਜੈਸਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ3, ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ “ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ” ਕੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਏ ਲਾਇਸੈਂਸ (ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਲਈ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ:

"ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਜਨਹਿੱਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਈ ਰਾਜ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬ-ਲੈਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ/ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ। ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 185(1) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਸਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।

ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ ਪਛਾਣਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਘੁਮਾ ਫਿਰਾ ਕੇ ਵੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਫਾਕਸ ਬਨਾਮ ਬਿਸ਼ਪ ਆਫ ਚੈਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ**:

"**ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਾਲਾਕੀ ਜਾਂ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ**"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ:

"ਕਿਸੇ ਸਟੈਚਿਊਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਘੁਮਾ-ਫਿਰਾ ਕੇ ਜਾਂ ਚਕਰਵਿਹੂੰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜੀ.ਟੀ. ਗਿਰੀਸ਼ ਬਨਾਮ ਵਾਈ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਜੂ (ਦੁਆਰਾ) ਡੀ. ਐਲ. ਆਰਜ਼ & ਓਰਸ%*, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਰ) - ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਇਤਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਮੁਦਾਇਆ ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਾਈਟ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇਣ ਲਈ ਬੰਧਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਦਾਇਤਵ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ 'ਉੱਚਾ' ਉਦੇਸ਼, ਇਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੀ, ਸੌਦੇ ਦੀ ਵੇਦੀ 'ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੌਦਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਫਲਦਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

78.. ਪਲੇਂਟਿਫ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਇਆ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਦਾਇਆ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ, ਪਲੇਂਟਿਫ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਮੁਦਾਇਆ ਵੱਲੋਂ ਸਾਈਟ ਦੇ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਪਹਿਲਾ ਮੁਦਾਇਆ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਵਜੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ।"

79. ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਲੇਂਟਿਫ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਅਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਲੇਂਟਿਫ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਾਮਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੰਸਦੀ ਬਹਿਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਤੋਂ ਪਰੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੌਦੇ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਹਾਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ (ਸਿਕ) ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"

36. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਐਪੈਕਸ ਵੱਲੋਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ (ਜਾਂ "ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ") ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਭਿਆਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸੰਕਟਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਨੁਸਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਰਦਾਤਾ- ਭਾਵ, ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਦਾਨੀ- ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੋਹਫੇ ਜਾਂ "ਮੁਫਤ ਸਮਾਨ" ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਜਾਂ ਦਾਨੀ, ਭਾਵ, ਐਪੈਕਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

37. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ(ਆਂ), ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੀ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate